

til 25 000 kr. for et eenfamiliehus på købstædernes markjorder og bymæssigt bebyggede dele af landkommuner og

til 22 500 kr. i landkommuner,

hvortil for alle de anførte beløbs vedkommende kommer, at håndværkerudgifterne kan forhøjes med indtil 2 000 kr. til dækning af merudgifter ved særlige foranstaltninger til forbedring af husets kvalitet.

Når de anførte beløb kun andrager håndværkerudgifter og der hertil kommer sagfører- og arkitekt honorar, prioriteringsomkostninger samt udgift til køb af grund, kan man ikke fortænke en sådan lånsøger i, at han ikke henvender sig til en kreditforening, der har vurderingsgrænse på ikke over 20 000 kr.

Denne lave vurderingsgrænse afskærer herved selv den mindrebemidlede del af befolkningen, der har opnået statslån til opførelse af et eenfamiliehus, fra at søge lån i den kreditforening, hvor de naturlig hører hjemme.

Da Østifternes Husmandskreditforening ifølge hele sin tilblivelse har til formål at yde lån ikke alene i mindre landejendomme og gode husejendomme, men også i letbyggede og ældre huse, når disse tjener som bolig for en familie og ikke kan siges at være uden værdi som pant, vil lånene i sådanne mindre gode huse selvsagt blive af beskeden størrelse og følgelig derfor ikke kunne dække de med sådanne lån forbundne administrationsudgifter. Det vil derfor være af stor betydning for foreningens hele virke og trivsel, at foreningen får sin andel af noget større og gode panter, som både yder bedre sikkerhed, og hvor lånene giver et større administrationsbidrag og derved bidrager mest til, at kreditforeningen til enhver tid kan have en passende reservefond.

Med hensyn til den stedfundne stigning af ejendomsskyldværdien samt stigningen af byggeomkostninger og ejendomspriser af såvel husmandsbrug som jordløse huse henvises til bemeldte skrivelse fra Jydsk Husmandskreditforening og de deri foretagne skematisk opstillinger herom.

Med ærbødighed

Bec. P. Sandholt. H. P. Hansen.
